

CENTENARI DE LA MORT DE  
JOSEP SERRA I CAMPDELACREU  
(VIC, 1848-1901)



En motiu de complir-se el centenari de la mort de l'il·lustre vigatà Josep Serra i Campdelacreu, descobridor i restaurador del Temple Romà, traspassat el 2 de juliol de 1901, el Patronat d'Estudis Osonencs no podia deixar passar la rememoració d'aquesta data, i en aquesta ocasió es complau a reproduir l'article necrològic que li dedicà Jacint Verdaguer, que moriria gairebé un any després, el 10 de juny de 1902. L'article verdaguerià aparegué publicat dins *La Veu del Montserrat* de l'any 1902, pàgines 38-39.

serenitat de temps passà també a millor vida. Avans de començar aquesta lectura el senyor Canonge digué algunes coses molt sentides referents a la noble vida del Sr. Serra y proposà al senyor Alcalde la collocació del retrato del difunt en l'Arxiu Municipal. La lectura de abdiès poesies fou rebuda ab forts aplaudiments.

Després pujà a la tribuna D. Anton Baequats y Panset y llegí l'hermosa recordança de Mossen Jacinto Verdaguier que vé al capdevall d'aquestes rialles y que fou rebuda ab un esclat de pitament de mans.

Parlà a continuació el senyor Alcalde concedint la deguda importància a la cerimònia y recullint la proposició del senyor Canonge Collet per traspassarla al Ajuntament. Donà les gràcies a tots el President del Circol y s'aixecà la sessió, que fou un acte seriós, noble y atroniu tal com se mereixia el gran patriota a qui anava dedicat y com corresponia a la bona anomenada del Circol Literari.

\*

### PERPETUINA

A la memòria de mon estimat company d'Esbart en  
Joseph Serra y Campdelacreu.

El deçamay de la Font de Morgadès, tornaven de les primeres cantades del Esbart de Vich, ha rebudes enguany dues fortes destrallades ab la mort de nostres estimats companys en Francesch Masferrer y en Serra y Campdelacreu.

En Serra, més que cap altre poeta de l'esbullada colla, podia haverlo pres per divisa, y ell mateix en sa romàntica joventut, ab sos capells llarchs y ab sos ulls amarats de llàgrimes, podia esser comparat a aqueix arbre qu'en el Rosselló anomenan saule plorador.

Ditxosament els arbres cambian de fulla y els hòmens cambian d'amors. El segon, últim y veritable amor del autor de *Primavera trista*, fou, després de Nostre Senyor, la Ciutat de Vich. Molts cors l'han estimada y l'estiman, mes ningú com ell. Per en Serra totes les coses de Vich, a més del propi, tenian un altre valor, el d'esser vigatanes. Per Vich y solament per Vich eran tots sos treballs; de Vich sos enrahonaments; per Vich tots sos entusiasmes, tots sos pensaments y tots els seus somnis.

## CRONICA GENERAL

39

Si baixava a Barcelona per consultar un llibre, per estudiar un pergami del Arxiu de la Corona, l'anyorament el ne treya tot-seguit y sen tornava a Vich a voltes sense acabar la feyna. Una sola vegada en la vida s'allunyá del Cloquer del Bisbe Oliba. Y per què fou? Fou per anar a Atenes a estudiar de soca-arrel el famós Temple d'Hércules quel Cel acabava de regalar a Vich, com per ferlo content. Mes ben segur quel Parthenon y els monuments d'Atenes sols li servirían per admirar y estimar més-els monuments y belleses de Vich.

Aquesta Ciutat valia per ell més que Atenes, y que Roma y tot; era una ciutat sagrada de la que ell hauría besades d'una a una totes les pedres.

Vich ha tingut hòmens granats en la séva historia y fins alguns en nostres temps; ha tingut guerrers, grans bisbes, sabis, sants, arqueòlechs, poetes y artistes, mes no havia tingut cap enamorat com en Serra y Campdelacreu.

Jesucrist, qui estimava la ciutat fins a plorar a la séva vista, li haurá premiat aqueix gran amor a la Ciutat nostra, acullintlo en la Jerusalem celestial.

JACINTO VERDAGUER, Pbre.

\*

En la sessió celebrada per l'Excm. Ajuntament el dia 8 del actual s'acordá fer efectiva la proposició feta pel senyor Canonge Collell al senyor Alcalde en el Círcol Literari, colocalant en l'Arxiu Municipal el retrato de D. Joseph Serra y Campdelacreu, encarregant la missió de pintarlo al distingit artista d'aquesta Ciutat D. Manel Puig y Genís. Probablement se farà la colocalació ab tota solemnitat durant les pròximes festes de Sant Miquel dels Sants.

\*

El Centre Catalonista de Vich, que havia sigut fundat el mes de Setembre de 1899 però que, gracias a les circumstancies anormals que sobrevingueren, no arribá a constituhirse, s'es convertit ara en una associació de majors aspiracions que ab el títol de Catalunya: Filla y composta pel jovent més il·lustrat de Vich s'inaugurarà dintre poche dies. Compta ja ab un nombre respec-





Temple Romà, 1911 (tal com havia quedat després de la restauració de Josep Serra i Campdelacreu).